

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.

Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce:

a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“

Matouš 11:28-30

Když Ježíš říká: *„Pojďte ke mně...“* a *„Vezměte... mé jho“*, říká vlastně: *„Budme spojeni. Budme svázáni. Budme jedno. Budme užiteční spolu.“* Neboť právě to je funkce jha.

Jho spojuje dvě části způsobem, který přenáší sílu, a když je správně ovládáno, působí žádoucí výsledky. Příklady najdeme všude kolem sebe. Jho na hnací hřídeli nápravy u traktoru spojuje motor a kola způsobem, díky kterému je možné odtáhnout tuny materiálu. Jho uvnitř mechanických hodin ovládá přenos síly gravitace či hnacího pera, a to tak aby se hodinová a minutová ručička pohybovaly přesně vypočítaným způsobem. Jho v lékařských vahách přenáší potenciální energii danou vaší hmotností na viditelnou číselnou stupnici. V Ježíšových dobách bylo možné jho nejčastěji spatřit, jak propojuje sílu volů s tím, co táhli za sebou – ať už to byl pluh, pojezd na mlácení obilí nebo povoz. Jho je spojení, kde se přenáší síla zdroje na místo potřeby, a to přesným, vyváženým a účinným způsobem.

A právě to nám Ježíš dnes nabízí. On touží přenášet a přinášet svou sílu do našich potřeb – způsobem, který je vyvážený, přesný a účinný.

Ze své přirozenosti máme sklon vyhýbat se takovému zapřažení s Bohem. Zprv proto, že zkrátka máme náklonnost tíhnout ke zlu a pryč od dobra, jak to Bůh pozoroval už v knize Genesis, kapitoly 6 a 8. (*„I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý.“* – Genesis 6:5) Zadruhé proto, že věříme Satanově lži, že přece nepotřebujeme, aby Bůh byl naším Bohem. A zatřetí proto, že přirozeně chceme užívat všechno, co máme, ke službě sobě, svému já, svým plánům i touhám, a myslíme si, že jho s Bohem nám sebere naši sílu a uplatní ji někde jinde.

Ten třetí důvod je chybný hned ve dvou směrech. Za a) nikdo z nás nemá svou vlastní, svrchovanou sílu. A za b) Ježíš od nás nepotřebuje žádnou sílu, ale spíš touží použít tu svou vůči nám, pro nás a skrze nás, právě prostřednictvím jha spojujícího nás s Ním. Zkrátka zase vidíme věci obráceně, vzhůru nohama a naruby, než jak jsou. Proto se Bohu tak často vzpíráme, i když bychom Ho měli vítat, a namáháme se proti Němu, i když bychom v Něm mohli odpočinout.

I dnes ale Ježíš nabízí účinnou sílu a pokojný odpočinek. Berte obojí.

„Vezměte na sebe mé jho... a naleznete odpočinutí svým duším.“